

Sygn. akt XVIII K 126/20

ORZECZENIE

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Szulewicz

Sędziowie: SO Andrzej Krasnodębski

SO Michał Piotrowski

Protokolant: Iwona Łaszkowska

w obecności Prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej Andrzeja Danieluka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 września 2020 r.

sprawy **J. W.** syna Z. i M. z d. S. urodz. (...) w W.

w przedmiocie stwierdzenia prawdziwości oświadczenia lustracyjnego

orzeka

I. na podstawie art. 21a ust. 2 Ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. 430.) stwierdza, że J. W. złożył w dniu 1 lutego 2008 r. niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne;

II. na podstawie art. 21a ust. 2a Ustawy wymienionej w punkcie I. orzeka wobec lustrowanego J. W. utratę prawa wybieralności w wyborach do Sejmu, Senatu i Parlamentu Europejskiego oraz w wyborach powszechnych organu i członka organu jednostki samorządu terytorialnego oraz organu jednostki pomocniczej jednostki samorządu terytorialnego, której obowiązek utworzenia wynika z Ustawy na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 21a ust. 2b ustawy wymienionej w punkcie I. orzeka wobec lustrowanego J. W. zakaz pełnienia funkcji publicznej, o której mowa w Ustawie w art. 4 pkt 2-57 i 61 na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 626 § 1 i art. 627 k.p.k. w zw. z art. 21 ust. 1 Ustawy wymienionej w pkt I. zasądza od lustrowanego J. W. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 697,87 (sześćset dziewięćdziesiąt siedem 87/100) zł.

Andrzej Krasnodębski Ireneusz Szulewicz Michał Piotrowski

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XVIII K 126/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	lustrowany J. W.	Złożenie w dniu 1 lutego 2008 r. niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Lustrowany J. W. złożył w dniu 1 lutego 2008 r. oświadczenie, w którym wskazał, że nie pracował, nie pełnił służby, nie był współpracownikiem w rozumieniu art. 3a ustawy z dnia 18 października 2006 r.	Oświadczenie lustracyjne	k. 3, t. I	

<p>o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, organów bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 powołanej ustawy, w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r.</p>			
<p>J. W. został pozyskany do współpracy przez Zarząd II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego w dniu 7 czerwca 1983 r.</p> <p>Lustrowany został wzięty pod uwagę jako kandydat na współpracownika wymienionej instytucji z uwagi na znajomość tzw. języków deficytowych. Pozyskanie J. W. zostało poprzedzone spotkaniami oficera prowadzącego E. M. z wymienionym jako kandydatem na (...) w następujących dniach: 7 maja 1981 r., 24 kwietnia 1982 r., 16 lipca 1982 r., 14 września 1982 r., 16 grudnia 1982 r., 19 kwietnia 1983 r. Po tym okresie nastąpiła zmiana oficera prowadzącego na ppłk. W. Ł., który w dniu 27 maja 1983 r. sporządził wniosek o zwerbowanie J. W., który to wniosek został zatwierdzony przez Zastępcę Szefa Zarządu II Sztabu Generalnego do Spraw Operacyjnych.</p> <p>Po podpisaniu przez J. W. zobowiązania do współpracy został mu nadany pseudonim (...).</p>	<p>Notatka służbowa</p>	<p>k. 198-199, t. II; k. 258-260, t. II; k. 261-262, t. II; k. 266-267, t. II; k. 273, t. II; k. 283, t. II; k. 284, t. II; k. 293-294, t. II; k. 303-304, t. II; k. 319-320, t. II</p>	

P.. W. Ł. przeszkolił wówczas J. W. z zasad konspiracji, zakresu zdobywania informacji o sprawach i osobach interesujących wywiad, zabezpieczania uzyskiwanych informacji. Ustalono również zasady kontaktowania się przez (...) (...) z Centralą podczas wizyty papieża w Polsce, przedstawiano mu zadania związane z wizytą papieża w Polsce.

Podpisując deklarację o współpracy J. W. wyraził zgodę na współpracę i zobowiązał się do wykonywania rozkazów i poleceń przełożonych z wywiadu oraz utrzymywania w tajemnicy faktu współpracy.

Spotkania J. W. z oficerami Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego odbywały się stosunkowo rzadko, jednak były inicjowane zarówno przez lustrowanego jak i przez oficerów. Często również dochodziło do zmiany oficerów prowadzących J. W. jako (...) (...).

J. W. zainicjował spotkanie mjr. T. S. (1) w dniu 23 marca 1984 r. w związku z tym, że planował wyjazd do T. i chciał załatwić formalności paszportowe.

Zobowiązanie

k. 264, t. II;

Wniosek o zwerbowanie kandydata na współpracownika	k. 290-292, t. II		
Deklaracja współpracy	k. 295, t. II		
Częściowo wyjaśnienia lustrowanego J. W.	k. 878-884, t. V		
Zeznania E. M.	k. 764-768, t. V		
Zeznania W. Ł.	k. 738-743, t. V		
Zeznania świadka T. S. (2)	k. 822-826, t. V		
J. W. jako (...) (...) przedstawił datowane na dzień 10 sierpnia 1985 r. sprawozdanie z pobytu w M. w okresie od dnia 5 maja 1985 r. do dnia 2 czerwca 1985 r. Sprawozdanie zostało sporządzone maszynopisem, zawierało zdjęcia, ręczne notatki i dopiski lustrowanego. W sprawozdaniu zawarto informacje na temat kontroli paszportowej, informacje dotyczące otoczenia Biura Radcy Handlowego i dworców, informacje dotyczące osób poznanych w trakcie praktyki, informacje dotyczące sposoby poruszania się po M. komunikacją publiczną z załączonymi biletami, wykaz palcówek gdzie można było pobierać naukę języka (...) (sporządzony ręcznie) oraz załączony plan miasta i plan metra,	Sprawozdanie z pobytu w M.	k. 305-318, t. II	

<p>które to dokumenty nie znalazły się jednak w teczce lustrowanego. Sprawozdanie zostało podpisane pseudonimem (...). Pod dokumentem znajduje się pieczęć i podpis majora K. z adnotacją, że przedstawiona notatka nosi charakter szkoleniowy.</p> <p>Z treści tego dokumentu wynika, że w owym okresie lustrowany J. W. został oddelegowany na praktykę handlową do biura agenta Centrali (...), a do jego zadań zgodnie z przekazaną instrukcją należało: przeprowadzenie rekonesansu dotyczącego instalacji i urządzeń obserwacyjnych na terenie M. z uwzględnieniem otoczenia Biura Rady Handlowego, dworców, zebranie informacji dotyczących możliwości nauki języka (...) w M., obserwacja pracy kontroli paszportowej.</p> <p>Ze sprawozdaniem zapoznał się J. K. (1).</p>			
<p>Zeznania świadka J. K. (1)</p>	<p>k. 783-786, k. 864-869, t. V</p>		
<p>W dniu 9 grudnia 1985 r. odbyło się spotkanie J. W. z ppłk J. K. (1), celem spotkania było przejęcie (...) na kontakt wymienionego funkcjonariusza oraz zapoznanie się z jego aktualną sytuacją.</p>	<p>Notatka służbowa</p>	<p>k. 319-320, t. II</p>	

<p>Ustalono, że (...) przeszedł do pracy w centrali (...), do działu polityki handlowej.</p> <p>W podsumowaniu spotkania wskazano, że (...) jest współpracownikiem od 1983 r. oraz podniesiono, że w nowym miejscu pracy powinien nabrać praktyki, aby mógł być brany pod uwagę na wyjazdy zagraniczne, w dalszym ciągu może być brany jako kandydat do pracy w (...).</p> <p>Zaznaczono, że w styczniu należy przedstawić (...) roczne zadania. Notatka została zatwierdzona przez przełożonego.</p>			
<p>W dniu 22 czerwca 1987 r. odbyło się spotkanie lustrowanego z pplk. B. I., którego celem było poinformowanie (...) o tym, że na 1988 r. zaplanowano jego wyjazd do Biura Rady Handlowego w M., pod warunkiem zdania przez niego egzaminu z języka (...) w sesji jesiennej w 1987 r. Z treści notatki wynika, że propozycję tę J. W. przyjął z entuzjazmem. Lustrowany został oceniony jako perspektywiczny pracownik, w związku z czym B. I. zaproponował we wnioskach pomoc materialną dla lustrowanego, celem przygotowania się do egzaminu z języka (...). Propozycja ta nie została</p>	<p>Notatka służbowa</p>	<p>k. 323-324, t. II</p>	

jednak zaakceptowana przez przełożonych.			
Zeznania świadka J. O.	k. 806-812, t. V		
W dniu 21 marca 1988 r. odbyło się spotkanie lustrowanego z ppłk B. I., którego celem było przejęcie kontaktu przez kpt. G. P., omówienie terminu szkolenia przedwyjazdowego współpracownika, zapoznanie się z jego sytuacją rodzinną i służbową przed wyjazdem do Biura Radcy Handlowego w M.. Szkolenie J. W. zaplanowano na kres kwiecień-maj 1988 r. Ustalono przy tym, że lustrowany w sposób właściwy przygotowuje się do wyjazdu.	Notatka służbowa	k. 332-333, t. II	
Zeznania świadka J. O.	k. 806-812, t. V		
W dniu 13 maja 1988 r. z lustrowanym spotykał się kpt. G. P.. Tego dnia odbyło się szkolenie przedwyjazdowe lustrowanego. Lustrowany nie otrzymał zadań wywiadowczych w związku z wyjazdem do Hiszpanii. Po powrocie miał wypełnić ankietę „przejsć granicznych” oraz sporządzić wykaz osób, z którymi kontaktował się na terenie Hiszpanii, w celu ewentualnego	Notatka służbowa	k. 334, t. II	

<p>wykorzystania operacyjnego.</p> <p>K.. G. P. przygotował także datowany na dzień 13 maja 1988 r. plan szkolenia i przygotowania wywiadowczego lustrowanego. Zgodnie z treścią opracowania celem szkolenia miało być przygotowanie współpracownika do pracy wywiadowczej w Hiszpanii, szkolenie miało się odbyć w dniach 28 marca 1988 - 30 czerwca 1988 r. i miało zostać przeprowadzone w LK (...), który to lokal znajdował się w W., przy Placu (...)</p>			
<p>Teczka lokalu kontaktowego u kryptonimie (...)</p>	<p>k. 119-174, t. I</p>		
<p>Plan szkolenia i przygotowania wywiadowczego</p>	<p>k. 335-336, t. II</p>		
<p>Zeznania świadka G. P.</p>	<p>k. 796-801, t. V</p>		
<p>W dniu 27 września 1988 r. lustrowany podpisał pseudonimem instrukcję wyjazdową. W dokumencie tym zostały opisane: sposób nawiązania kontaktu z przebywającym na miejscu pracownikiem wywiadu wojskowego, który miał zwrócić się do lustrowanego słowami „pозdrowienia od pana G. z W.”, ogólne zadania wywiadowcze,</p>	<p>Instrukcja</p>	<p>k. 339-340, t. II</p>	

<p>takie jak wyszukiwanie źródeł informacji osobowej i bezosobowej, sporządzanie informacji, realizowanie zadań postawionych przez osobę kierującą, nakaz zachowania tajemnicy. Informacja o przybyciu (...) do Hiszpanii została przekazana rezydentowi załącznikiem nr 9 do pisma nr (...).</p> <p>W dniu 11 października 1988 r. H. K. - rezydent o pseudonimie (...) nawiązał kontakt bezpośredni z lustrowanym, o czym zawiadomił centralę.</p>			
<p>Załącznik nr 9 do pisma (...).</p>	<p>k. 341, t. II</p>		
<p>Załącznik nr 8 do pisma nr (...)</p>	<p>k. 342</p>		
<p>Częściowo wyjaśnienia lustrowanego J. W.</p>	<p>k. 878-884, t. V</p>		
<p>Lustrowany podczas pobytu w Hiszpanii podpisał dwa dokumenty w postaci zadań na 1989 r. oraz 1990 r. Obydwa dokumenty zostały podpisane pseudonimem (...). Pierwszy z nich jest datowany na 15 stycznia 1989 r. Zgodnie z jego treścią zadaniem ogólnym dla współpracownika było rozpracowanie Sztabu Marynarki Wojennej, jako Obiektu Wywiadowczego Zainteresowania ((...)) oraz podległego mu</p>	<p>Zadania na 1989 rok dla (...)</p>	<p>k. 343-344, t. II</p>	

rodzaju sił zbrojnych. Nadto współpracownik miał wyszukiwać i rozpracowywać nowe źródła zdobywania informacji, śledzić zmiany zachodzące w sytuacji wywiadowczej Hiszpanii, sukcesywnie przekazywać do Centrali wszelkie zdobyte informacje i materiały dotyczące sił zbrojnych Hiszpanii, rozwoju sytuacji politycznej, gospodarczej i wojskowej, podejmować wysiłki na rzecz zdobywania dokumentów, wykonywać wszelkie zlecane przez rezydenta zadania. Nadto do zadań szczególnych należało kontynuowanie rozpracowania nieosobowego źródła informacji (...), wytypowanie, rozpracowania i przedstawienie dokumentacji operacyjnej na jedno miejsce spotkań w rejonie M., wytypowanie, rozpracowanie i efektywne wykorzystanie bezosobowego źródła informacji polityczno-wojskowych oraz dokonanie analizy możliwości dotarcia do osób związanych z siłami zbrojnymi Hiszpanii. Współpracownikowi postawiono także dania informacyjne.

Drugi dokument jest datowany na 10 stycznia 1990 r. Przedzielone lustrowanemu zadania

<p>ogólne były zbieżne z zadaniami na rok 1989. Natomiast do zadań operacyjnych lustrowanego należały: opracowanie dokumentacji na schowek paczkowy w rejonie M., opracowanie dokumentacji na jedną „sygnałówkę”, zintensyfikowanie wykorzystywanego nieosobowego źródła informacji (...), zdobycie i opracowanie notatki dotyczącej wynajmu samochodu.</p>			
<p>Zadania na 1990 rok dla (...)</p>	<p>k. 345-346, t. II</p>		
<p>Podczas pobytu lustrowanego J. W. w Hiszpanii znajdował się on pod kierownictwem ppłk. H. K..</p> <p>H. K. otrzymywał dokumenty dotyczące lustrowanego, w tym załącznik nr 9 do pisma nr (...), jak również przekazywał do centrali informacje na temat lustrowanego oraz wykonywanych przez niego zadań, w tym wymienioną powyżej informację o nawiązaniu kontaktu z lustrowanym.</p> <p>H. K. przekazał do centrali również:</p> <p>- pismo z dnia 14 grudnia 1988 r., do którego załączono wykaz materiałów</p>	<p>Sprawozdanie ppłk H. K.</p>	<p>k. 469-475, t. III,</p>	

informacyjnych oraz wykaz materiałów operacyjnych, przy czym w wykazie materiałów informacyjnych pod pozycją 10 wskazano materiały dotyczące fregaty (...) na trzech stronach sporządzone w wykonaniu zadania nr (...) przez (...), a w wykazie materiałów operacyjnych pod pozycją 14 wskazano informację dotyczącą nieosobowego źródła informacji (...) na dwóch stronach sporządzoną przez (...);

- sprawozdanie z pracy rezydentury (...), w którym podano, że (...) wytypował jedno źródło informacji i częściowo je rozpracował, przy czym źródło to, któremu wstępnie nadano krypt. (...), rokuje nadzieję na pozyskiwanie cennych informacji wojskowych i wojskowo-politycznych; w sprawozdaniu wskazano nadto, że (...) przechodzi trudny okres adaptacyjny, jednak nadzieje na dobrego operatora, wymaga sukcesywnego doszkalania;

- zestawienie liczbowe materiałów informacyjnych przekazanych do centrali, z którego wynika, że (...) przekazał jedno opracowanie własne, trzy wydawnictwa o tematyce wojskowo-politycznej, ogółem łącznie 4 pozycje;

- załącznik nr 17 do pisma nr (...) z dnia 14 lutego 1989 r., stanowiący informacje na temat źródła (...) na trzech arkuszach sporządzone przez (...);

- załącznik nr 2 do pisma nr (...) zawierający plan podziału rocznych zadań wywiadowczych między członków rezydentury (...) na 1989 rok, w którym wskazano, że w zakresie realizacji innych zadań operacyjnych dla (...) przeznaczono wyszukanie i opracowanie jednego miejsca spotkania w rejonie M. do 15 listopada 1989 r. oraz prowadzenie rozpracowania n.w. (...) pod kątem poznania sytuacji wywiadowczej i możliwości prowadzenia pracy typowniczo-werbunkowej Sztabu Marynarki Wojennej (stale - bez konkretnego terminu) a także do dnia 31 sierpnia 1989 r. wytypowanie, rozpracowanie i przystąpienie do efektywnego wykorzystania dwóch bezosobowych źródeł informacji polityczno-wojskowych; (...) zaplanowano również lokalizację, stan uzbrojenia i wyposażenie baz morskich rozmieszczonych na terenie Hiszpanii (do października) oraz rozmieszczenie w terenie i przeznaczenie

poszczególnych poligonów w Hiszpanii (do września);

- załącznik nr 10 do pisma nr (...), z którego wynika, że źródło (...) pozostaje w rozpracowywaniu przez (...); źródło to nadaje się zdobywania materiałów o tematyce wojskowej, naukowo-technicznej i politycznej;

- załącznik nr 18 do pisma nr (...) z dnia 18 kwietnia 1989 r. dotyczący nieustalonego źródła o kryptonimie (...), wykonany przez (...);

- sprawozdanie półroczne z pracy rezydentury (...) za okres od 1 stycznia 1989 r. do 1 czerwca 1989 r., w którym podano, że obiekt Wywiadowczego Zainteresowania ((...)) w postaci Sztabu Marynarki Wojennej w M. pozostaje w rozpracowaniu (...), zaś w zakresie polecenia zintensyfikowania wykorzystywania dotychczas obsługiwanych bezosobowych źródeł informacji, zadowalająco zrealizowano to zadanie w odniesieniu do między innymi (...) ((...));

- pismo nr (...) z dnia 15 sierpnia 1989 r., w którym jako jeden z załączników wymieniono załącznik nr 14 dotyczący zakwalifikowania źródła (...), sporządzony przez (...);

- pismo nr (...) z dnia 11 grudnia 1989 r., w którym

<p>jako jeden z załączników wymieniono załącznik nr 14, dotyczący miejsca spotkania o kryptonimie (...) sporządzony przez (...);</p> <p>- pismo nr (...) z dnia 13 lutego 1990 r., w którym jako jeden z załączników wymieniono załącznik nr 10 dotyczący nieosobowego źródła informacji, sporządzony przez (...).</p> <p>J. W. został oceniony przez J. K. (2) jako najmniej aktywny członek rezydentury,</p>			
Zeznania świadka J. O.	k. 806-812, t. V		
Częściowo wyjaśnienia lustrowanego J. W.	k. 878-884, t. V		
Zeznania H. K.	k. 773-778, t. V		
Pismo do L. z dnia 5 października 1988 r.	k. 682-683, t. IV		
Pismo nr (...) z dnia 12 październik 1988 r.	k. 684-685, t. IV		
Pismo (...) do centrali z dnia 14 grudnia 1988 r.	k. 686-687, t. IV		
Załącznik nr 3 do pisma nr (...).	k. 690-695, t. IV		
Zestawienie	k. 696, t. IV		
Pismo nr (...) wraz z załącznikami	k. 705-712, t. IV		

Pismo nr 2/89	k. 713-714, t. IV		
Sprawozdanie półroczne z pracy rezydentury za okres od 1 stycznia 1989 r. do 1 czerwca 1989 r.	k. 717-721, t. IV		
Pismo nr (...)	k. 722-724, t. IV		
Pismo nr (...)	k. 725-726, t. IV		
Pismo nr (...)	k. 727-728, t. IV		
Zeznania świadka H. K.	k. 773-778, t. V		
Współpraca z (...) została zamrożona na skutek przemian ustrojowych zachodzących w Polsce w latach 1989-1990.	Notatka służbowa	k. 731, t. IV	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.		Nie dotyczy	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Częściowo wyjaśnienia lustrowanego J. W.	Nie ma podstaw do kwestionowania wyjaśnień lustrowanego w zakresie istotnym dla oceny złożonego przez niego świadczenia. Sam lustrowany nie kwestionował faktu współpracy, przyznał, że w jej trakcie posługiwał się pseudonimem (...). Jakkolwiek lustrowany nie pamiętał pewnych faktów, powołując się w tym zakresie na upływ czasu, tak po okazaniu poszczególnych dokumentów, m.in. deklaracji współpracy, nie kwestionował ich, podnosił jedynie, że niektórych okoliczności nie pamięta.	
1.1.1	Zeznania świadków: E. M. W. Ł., T. S. (2), J. K. (1), G. P., H. K.	Nie ma podstaw do kwestionowania zeznań przesłuchanych w sprawie świadków. Każdy z nich potwierdził fakt swojej pracy w organach bezpieczeństwa państwa oraz opisał zakres swoich obowiązków. Świadkowie również potwierdzili, że to oni sporządzili znajdujące się w aktach sprawy dokumenty, opatrzone ich podpisami. Jakkolwiek świadkowie E. M., W. Ł., T. S. (2), J. K. (1), G. P. nie rozpoznali lustrowanego na okazanym wizerunku i nie pamiętali jego osoby, ani spotkań z nim, nie przesądza to	

o wartości dowodowej składanych przez nich zeznań. Świadkowie nie mieli żadnego interesu w sporządzaniu dokumentów poświadczających nieprawdę, a sam fakt, że nie pamiętają osoby lustrowanego czy poszczególnych czynności ze swoim udziałem może wynikać z upływu czasu od zdarzeń, o których zeznawali, a nadto od ilości podobnych spraw, które należały do ich zakresu obowiązków służbowych, tym bardziej, że sam lustrowany nie wyróżniał się jako kandydat na (...), ani późniejszy (...) w sposób, który mógłby zapaść świadkom w pamięci.

To samo odnosi się do zeznań świadka J. O., który co prawda rozpoznał lustrowanego jako osobę związaną z Hiszpanią, jednak nie potrafił odnieść się do nazwiska lustrowanego oraz jego pseudonimu (...).

Powyższe znajduje również potwierdzenie w zeznaniach świadka H. K., który nie rozpoznał lustrowanego na okazanym mu wizerunku, jednak skojarzył jego nazwisko i jako członka rezydentury i pracownika (...). Zeznając na temat lustrowanego świadek stwierdził, że był on

		chyba najmniej aktywnym członkiem rezydentury, najmniej na jego temat pamięta.	
1.1.1	Dokumenty archiwalne wymienione w punkcie 1.1. uzasadnienia	Nie ma podstaw, aby kwestionować zgromadzone w aktach sprawy i powołane w punkcie 1.1. uzasadnienia dokumenty archiwalne. Dokumenty te zostały sporządzone w sposób prawidłowy, przez upoważnione do tego osoby, zaś ich treść nie była kwestionowana przez strony, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw, by pozbawić je wartości dowodowej z urzędu.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1	Częściowo wyjaśnienia lustrowanego J. W.	Sąd nie dal wiary wyjaśnieniom lustrowanego w zakresie, w jakim podał, że jego działania ograniczały się tylko do tłumaczenia tekstów, bowiem z materiałów archiwalnych – teczki rezydenta Arena wynika, że lustrowany przejawiał również własną inicjatywę sporządzając opracowania oraz wyszukując	

		nieosobowe źródła informacji.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Punkt I wyroku	lustrowany J. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Material dowodowy zgromadzony w aktach sprawy daje podstawę do ustalenia współpracy lustrowanego J. W. ze służbami bezpieczeństwa PRL w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 306; dalej jako „ustawa lustracyjna”).</p> <p>Niewątpliwie współpraca J. W. nie polegała na podejmowaniu czynności, które były skierowane przeciwko opozycji demokratycznej, które polegałyby na zwalczaniu związków zawodowych czy kościołów, lecz na</p>			

czynnościach które miały charakter wywiadowczy.

Jednakże podzielić należy stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z dnia 25 lutego 2016 r. sygn. I KZP 17/15, Lex nr 1991137, iż tekst preambuły ustawy lustracyjnej nie zawiera norm prawnych, które mogłyby być odczytywane jako uzupełnienie, a zwłaszcza zawężenie definicji współpracy zawartej w art. 3a ust. 1 tej ustawy i na gruncie obowiązującej ustawy lustracyjnej nie można sformułować generalnej zasady ograniczającej jej stosowanie wobec określonej grupy tajnych współpracowników organów bezpieczeństwa państwa tylko ze względu na zakres zadań, jakie wykonywali, w szczególności dlatego, że dotyczyły one działań wywiadowczych lub kontrwywiadowczych.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że do stwierdzenia współpracy w rozumieniu art. 3a ustawy lustracyjnej konieczne jest spełnienie kumulatywnie pięciu niżej wskazanych warunków:

1. po pierwsze - współpraca musi polegać na kontaktach z organami bezpieczeństwa państwa i przekazywaniu informacji tym organom;

2. po drugie - współpraca musi mieć charakter świadomy;

3. po trzecie - współpraca powinna być tajna;

4. po czwarte - współpraca musi wiązać się z operacyjnym zdobywaniem informacji przez służby wymienione w art. 2 ustawy;

5. po piąte - współpraca nie może ograniczać się do samej deklaracji woli, lecz winna była materializować się w świadomie podejmowanych konkretnych działaniach w celu urzeczywistnienia podjętej współpracy (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 lipca 2006 r., w sprawie o sygn. II KK 160/06, Lex nr 193040).

Nadto Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 17 września 2014 r. w sprawie o sygn. II AKa 283/14, KZS 2014/12/92 orzekł, że zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy lustracyjnej uznanie określonej działalności za współpracę w rozumieniu ww. ustawy jest całkowicie niezależnie od tego, czy była ona odpłatna czy też nieodpłatna, oraz od tego, jakie pobudki kierowały osobą, która ją podjęła.

Podzielając powołane powyżej stanowisko judykatury i odnosząc je do okoliczności niniejszej sprawy, stwierdzić należy,

że kontakty J. W. z przedstawicielami Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego wypełniły znamiona współpracy, o której mowa w przepisach ustawy lustracyjnej.

Po pierwsze lustrwany od 7 maja 1981 r. utrzymywał kontakty z przedstawicielami Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, będącego organem bezpieczeństwa państwa, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy lustracyjnej. Wynika to wprost z dokumentów archiwalnych zachowanych w teście personalnej (...) (...), z wyjaśnień samego lustrwanego, który nie zaprzeczył tym okolicznościom oraz z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków.

Współpraca ta niewątpliwie miała charakter świadomy. Lustrwany od samego początku wiedział z kim się spotyka i w jakim celu, komu przekazuje informacje, świadomie podpisał zobowiązanie do współpracy i utrzymania w tajemnicy faktu współpracy.

O tajności współpracy świadczą natomiast takie okoliczności jak: posługiwanie się przez lustrwanego pseudonimem (...),

nawiązanie kontaktu z rezydentem w M. za pomocą ustalonego hasła, przekazywanie tłumaczeń i opracowań w sposób operacyjny, miejsca spotkań z przedstawicielami Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, którymi były najczęściej kawiarnie, miejsce pod hotelem (...), wskazane miejsce szkolenia lustrowanego – LK (...). Nadto sam lustrowany oświadczył, że zachował w tajemnicy szczegóły swojej działalności w Hiszpanii.

Współpraca J. W. z przedstawicielami Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego wiązała się z operacyjnym zdobywaniem informacji, w szczególności na temat sił zbrojnych Hiszpanii, rozwoju sytuacji politycznej, gospodarczej i wojskowej w wymienionym kraju.

Wreszcie stwierdzić należy, że współpraca J. W. ze służbami nie ograniczyła się do samej deklaracji woli, lecz materializowała się w się w świadomie podejmowanych, konkretnych działaniach, które urzeczywistniały podjętą współpracę. Przez współpracę w rozumieniu art. 3a ustawy należy rozumieć świadomą i tajną współpracę z

ogniwami operacyjnymi lub śledczymi organów bezpieczeństwa państwa w charakterze tajnego informatora lub pomocnika przy operacyjnym zdobywaniu informacji. Mimo, że na początku kontaktów z przedstawicielami Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego lustrowany nie przekazywał żadnych informacji, jego współpraca z organami bezpieczeństwa państwa zmaterializowała się z chwilą przekazania w 1985 r. sprawozdania z miesięcznego pobytu w Hiszpanii, sporządzonego w oparciu o przydzielone mu zadania, w którym bez wątplenia znajdowały się informacje będące w kręgu zainteresowania wywiadu. Mimo, że sam raport został potraktowany szkoleniowo, lustrowany J. W. wykazał się dużym zaangażowaniem w jego sporządzenie. Raport został sporządzony bardzo szczegółowo, załączono do niego fotografie, został podpisany pseudonimem i przekazany oficerowi prowadzącemu. Kolejnym przejawem materializacji współpracy lustrowanego z organami Służby Bezpieczeństwa było jego zachowanie po przyjeździe na placówkę do Hiszpanii. Jeszcze przed wyjazdem lustrowany otrzymał instrukcję wyjazdową i dwukrotnie podpisał zakres zadań do

wykonania. Sam lustrowany wyjaśnił, że jego działalność ograniczała się do tłumaczenia powszechnie dostępnych tekstów, jednak odmienne wnioski wynikają jednak z tezczy rezydentury (...). Z zawartych tam dokumentów wynika jasno, że lustrowany nie tylko tłumaczył teksty, ale również sporządzał własne opracowania, wyszukiwał nowych, nieosobowych źródeł informacji. W zakresie obowiązków miał również opracowanie miejsca spotkań. Nawet jeżeli informacje przekazywane przez lustrowanego nie przedstawiały żadnej większej wartości dla organów służby bezpieczeństwa, nie ma to znaczenia dla oceny przesłanki zmaterializowania współpracy. W orzecznictwie ugruntowany jest bowiem pogląd, że obowiązek ujawnienia współpracy z organami bezpieczeństwa państwa nie powinien być wiązany ze stopniem szkodliwości działań podjętych przez lustrowanego, tj. dla zaistnienia tego obowiązku nie ma bowiem znaczenia, czy przekazane informacje spowodowały realne szkody i jak wielu osób dotyczyły (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. II KK 46/18,

Lex nr 2508607), bez znaczenia jest również, czy informacje dostarczone przez osobowe źródło informacji były istotne operacyjnie i wykorzystane (mimo, że taki w istocie był i zapewne jest aktualnie w działaniach służb bezpieczeństwa Państwa cel ich pozyskania), czy też aby wyrządziły komukolwiek szkodę. Ocena rzeczywistej współpracy nie zależy bowiem od przekazanej informacji i od jej ewentualnego wykorzystania przez organy bezpieczeństwa państwa, tym bardziej, że zarówno ocena istotności informacji oraz ewentualność ich wykorzystania leżą poza gestią informatora (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. II KK 308/13, Lex nr 1463420).

Poczynione w sprawie niniejszej ustalenie faktyczne, jak również przedstawione powyżej rozważania musiały w ocenie Sądu doprowadzić do stwierdzenia, że lustrowany J. W. złożył w dniu 1 lutego 2008 r. niezgodne z prawdą oświadczenie lustracyjne określone w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści

tych dokumentów (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1388 ze zm.).			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
lustrowany J. W.	II i III	II i III	<p>Orzeczenie utraty prawa wybieralności w wyborach do Sejmu, Senatu i Parlamentu Europejskiego oraz w wyborach powszechnych organu i członka organu jednostki samorządu terytorialnego oraz organu jednostki pomocniczej jednostki samorządu terytorialnego jak również orzeczenie zakazu pełnienia funkcji publicznej, o której mowa w ustawie w art. 4 pkt 2-57 i 61 są obligatoryjne w przypadku wydania orzeczenia stwierdzającego fakt złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego.</p> <p>Za orzeczeniem wymienionych represji w najniższej możliwej wysokości przemawiał charakter współpracy lustrowanego z organami służb bezpieczeństwa państwa, wartość przekazywanych przez niego informacji oraz postawa w toku prowadzonego postępowania dotyczącego prawdziwości złożonego oświadczenia lustracyjnego.</p>

1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IV	Sąd uznał, że lustrowany jest w stanie ponieść koszty postępowania sądowego, na które składają się: - kwota 658,87 zł. z tytułu zwrotu kosztów stawiennictwa świadków (szczegółowy wykaz na k. 885, t. V) oraz - kwota 40 zł. z tytułu ryczałtu za doręczenia wezwań i		

	pism w postępowaniu przygotowawczym oraz w postępowaniu przed sądem I instancji.	
1.Podpis		